

Prof. dr hab. Artur Niedźwiedź
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Katedra Chorób Wewnętrznych
z Kliniką Koni, Psów i Kotów
pl. Grunwaldzki 47
50-366 Wrocław

Wrocław 14.12.2020

Ocena

Ocena całokształtu osiągnięć naukowych, działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr n. wet. Piotra Wilkołka

ubiegającego się o nadanie stopnia

doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie weterynaria

Wykonana na podstawie Uchwały Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie nr 1/2020-2021 z dnia 23.10.2020 oraz pisma Przewodniczącej Rady Dyscypliny Weterynaria prof. dr hab. Marty Kankofer z dnia 2.11.2020.

Ocena formalna

Otrzymane dokumenty są dobrze przygotowanym i wystarczającym materiałem do dokonania analizy dorobku naukowego w przewodzie habilitacyjnym i spełniają wymogi formalne określone w art. 221 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Informacje ogólne

Tytuł zawodowy lekarza weterynarii, dr Piotr Wilkołek uzyskał w 1999r. na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie (ówczesnej Akademii Rolniczej). Tuż po ukończeniu studiów rozpoczął pracę jako asystent na macierzystym Wydziale, w Zakładzie Diagnostyki Klinicznej, przemianowanego następnie na Zakład Diagnostyki Klinicznej i Dermatologii Weterynaryjnej, Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych Zwierząt. W marcu 2005 roku po publicznej obronie rozprawy doktorskiej pt. „Badania doświadczalne nad kontaktowymi właściwościami uczulającymi pochodnych tioamidów u świń morskich” uzyskał na macierzystym Wydziale stopień doktora nauk weterynaryjnych. Promotorem powyższej pracy doktorskiej był prof. dr hab. Zbigniew J.H. Pomorski. Od 2006 r. do chwili obecnej, zatrudniony jest na stanowisku adiunkta w jednostce, z którą związany jest od początku swojej kariery zawodowej.

Z przesłanych do recenzji dokumentów nie wynika, aby kiedykolwiek w przeszłości Habilitant ubiegał się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr n. wet. Piotr Wilkołek w latach 1999-2012 odbył pięć krótko- i średnioterminowych staży naukowych w uznanych światowych placówkach badawczo-dydaktycznych, co z pewnością w sposób istotny wpłynęło na rozwój Jego kariery naukowej. Staże miesięczne odbył min. w University of Edinburgh, Edynburg, Wielka Brytania; Univerzita Veterinarskeho Lekarska v Kosiciach, Interna Klinika, Koszyce, Republika Słowacji. Z kolei staże tygodniowe, odbył w École Nationale Vétérinaire de Lyon (ENVL), Lyon, Francja; Mustafa Kemal University, Antakya, Turcja, oraz Ankara University, Faculty of Veterinary Medicine, Ankara, Turcja. Pewien niedosyt budzi ogólna ilość oraz całkowita długość staży zagranicznych Habilitanta, co przy obecnie szerokiej dostępności stypendiów oraz wagi przykładanej do umiędzynarodowienia uczelni, jest niezrozumiałe. Pozostaje mieć nadzieję, że Kandydat po uzyskaniu kolejnego stopnia naukowego, zdecyduje się na zagraniczny staż długoterminowy, w ośrodku o potwierdzonej renomie.

Całkowity dorobek dr Piotra Wilkołka obejmuje: 35 prac opublikowanych w czasopismach indeksowanych w bazie Web of Science Core Collection – Basic Search, z sumą punktów MNiSW - 1516 i łącznym IF - 30,632. W czasopismach bez IF opublikowanych zostało 122 prac, a liczba komunikatów konferencyjnych wynosi - 13. Habilitant jest też autorem 10 monografii, 3 rozdziałów w monografiach oraz 40 publikacji popularnonaukowych dla

praktykujących lekarzy weterynarii. Liczba cytowań wg. Web of Science Core Collection – 124 a Indeks Hirscha - 6.

Całokształt dorobku naukowego Habilitanta przewyższa w mojej ocenie ogólnie przyjęte minimalne wskaźniki naukometryczne, które stosowane są przy awansach w obszarze dyscypliny weterynaria, w szczególności w specjalnościach klinicznych. Przytoczone dane bibliograficzne potwierdzają dużą dbałość Kandydata do stopnia naukowego o rozwój naukowy oraz są dowodem wysokiego poziomu naukowego Jego dorobku. Analizując liczbę publikacji przed i po uzyskaniu stopnia naukowego, wyraźnie zaznaczył się wzrost Jego aktywności naukowej w tej drugiej części kariery naukowej. Z uwagi na zakres tematyki badań i różnorodność metod badawczych, większość prac Habilitant realizował w zespołach badawczych, co nie budzi wątpliwości, a wręcz potwierdza jego interdyscyplinarność i umiejętność komunikacji. Prace zostały opublikowane w różnych czasopismach, niektóre z nich w uznanych za renomowane w kraju oraz zagranicą. Opublikowane artykuły wskazują zarówno na duży potencjał twórczy dr Wilkołka, jak również w wielu przypadkach decydującą rolę w inspirowaniu i realizacji badań. Świadczy to także o tym, że jest już w pełni ukształtowanym pracownikiem naukowym przygotowanym w należyty sposób do samodzielnego prowadzenia badań naukowych i sprawowania w nich roli kierowniczej. Ponadto biorąc pod uwagę bardzo liczne publikacje Autora oraz wysokie wskaźniki naukometryczne, w tym liczbę cytowań można stwierdzić, że Habilitant jest badaczem rozpoznawalnym w reprezentowanej specjalności. Na zakończenie oceny tej części działalności Kandydata, pragnę podkreślić, że jest On klinicystą zajmującym się chorobami wewnętrznymi zwierząt towarzyszących o specjalności dermatolog-endokrynolog, a Jego wiedza i umiejętności praktyczne ocenienie na podstawie prowadzonych badań, zasługują na wyróżnienie.

Za działalność naukową i dydaktyczną dr P. Wilkołek otrzymał 3 zespołowe nagrody II i III stopnia oraz 1 wyróżnienie, przyznane przez Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Ocena osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.)

Jako podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego dr P. Wilkołek przedłożył osiągnięcie naukowe - cykl sześciu współautorskich, tematycznie powiązanych prac naukowych opatrzonych wspólnym tytułem „Ocena wybranych parametrów nieswoistej odporności komórkowej i roli alergenowo-swoistych przeciwciał IgE w diagnostyce nadwrażliwości skórnych tła immunologicznego u koni.”

Na cykl ten składają się następujące prace:

1. Piotr Wilkołek, Marcin Szczepanik, Marcin Gołyński, Łukasz Adamek, Agnieszka Pomorska, Mirosława Maj-Martyniuk, Wiesław Sitkowski. The evaluation of selected parameters of cellular nonspecific immunity in normal and allergic horses. *Pol. J. Vet. Sci.* 2011, Vol. 14 No. 2, s. 287-288.
2. Piotr Wilkołek, Zbigniew Pomorski, Marcin Szczepanik, Łukasz Adamek, Michał Pluta, Iwona Taszkun, Marcin Gołyński, Anna Rozwód, Wiesław Sitkowski. Assessment of serum levels of allergen-specific immunoglobulin E in different seasons and breeds in healthy horses. *Pol. J. Vet. Sci.* 2014, Vol. 17 No. 2, s. 331-337.
3. Piotr Wilkołek, Wiesław Sitkowski, Marcin Szczepanik, Łukasz Adamek, Michał Pluta, Iwona Taszkun, Marcin Gołyński, Anna Malinowska. Comparison of serum concentrations of environmental allergen-specific IgE in atopic and healthy (nonatopic) horses. *Pol. J. Vet. Sci.* 2017, Vol. 20 Nr 4, s. 793-798.
4. Piotr Wilkołek, Marcin Szczepanik, Wiesław Sitkowski, Łukasz Adamek, Michał Pluta, Iwona Taszkun, Marcin Gołyński. A comparison of intradermal skin testing

and serum insect allergen-specific IgE determination in horses with insect bite hypersensitivity from 2008-2016. *J. Equine Vet. Sci.* 2019, 75, 65-68.

5. Piotr Wilkołek, Marcin Szczepanik, Wiesław Sitkowski, Beata Rodzik, Michał Pluta, Iwona Taszkun, Marcin Gołyński. Evaluation of multiple allergen simultaneous (sIgE) testing compared to intradermal testing in the etiological diagnosis of atopic dermatitis in horses. *J Vet. Sci.* 2019;20:e60.
6. Piotr Wilkołek, Marcin Szczepanik, Beata Rodzik, Wiesław Sitkowski, Michał Pluta, Iwona Taszkun, Marcin Gołyński. A comparison of multiple allergen simultaneous tests (MASTs) using allergen-specific IgE concentration and intradermal skin tests in atopic horses with pollen allergy. *J Equine Vet. Sci.* 2020, 90, 102992.

Wszystkie publikacje wskazanego cyklu, zostały opublikowane w czasopismach anglojęzycznych dostępnych w bazie JCR i posiadających współczynnik wpływu (IF), który w tym okresie wynosił od 0,565 do 1,5. Sumaryczny IF osiągnięcia wynosi 5,315, ilość punktów MNiSW - 300. Dr Wilkołek jest pierwszym autorem i autorem korespondencyjnym we wszystkich pracach, a Jego osobisty wkład w realizacji badań i redagowanie tekstu prac doświadczalnych był większościowy – każdorazowo powyżej 80% (w oparciu o załączone do dokumentacji oświadczenia współautorów oraz autoreferat). Tak duży udział Habilitanta w cyku - który obejmował najważniejsze składowe badań, takie jak opracowanie koncepcji, realizacji badania, analizie otrzymanych wyników oraz przygotowaniu manuskryptu - świadczy o Jego wiodącej roli w przedstawionym do oceny osiągnięciu.

W otrzymanym w dokumentacji autoreferacie, jak również w wykazanych publikacjach, brakuje jedynie wyraźnego określenia źródła finansowania służącego pokryciu kosztów prowadzonych badań, wobec czego trudno jest mi ocenić ten obszar działalności Habilitanta.

Immunoglobulina E (IgE), została opisana po raz pierwszy w 1967 roku. Czas półtrwania IgE w surowicy jest krótki i wynosi zaledwie kilka, bo od 1 do 5 dni. Stężenie IgE w surowicy jest

niskie przy urodzeniu, a następnie stopniowo wzrasta, osiągając u ludzi szczyt w okolicy pokwitania. U ludzi oraz zwierząt z predyspozycją do atopii zwykle wykazuje wcześniejszy stopniowy wzrost. Od wieku dorosłego, przez okres geriatryczny, jej stężenie stopniowo się obniża. Podwyższone stężenie IgE w surowicy łączy się zazwyczaj z obecnością chorób atopowych. Możliwe jest jednak znaczne podwyższenie stężenia IgE bez jakichkolwiek objawów klinicznych, jak również znane są choroby niealergiczne przebiegające z podwyższeniem przeciwciał reaginowych.

Aktualnie stosuje się w praktyce klinicznej punktowe testy skórne, które pozwalają na wykrycie obecności swoistych IgE w skórze na podstawie reakcji rozwijającej się po wprowadzeniu alergenów. Są powszechnie stosowaną, szybką i dość bezpieczną metodą pozwalającą na identyfikację czynnika odpowiedzialnego za rozwój choroby alergicznej. Kolejnym krokiem badań *in vitro* było wprowadzenie metod radioimmunologicznych opartych na znacznikach radioizotopowych a następnie na znacznikach enzymatycznych (ELISA) i fluorescencyjnych.

Diagnostyka alergii stanowi jeden z trudniejszych aspektów alergologii klinicznej ze względu na bardzo liczną grupę alergenów, które mogą wywołać reakcje alergiczne oraz stosunkowo małą wartość prognostyczną dostępnych metod diagnostycznych. Prezentowany cykl publikacji wpisał się w aktualne i potrzebne pod względem poznawczym kierunki badań, i dotyczył w całości problematyki diagnostyki nadwrażliwości skórnych tła immunologicznego u koni. Jednocześnie Habilitant postawił sobie ambitny cel oceny poszczególnych składowych nieswoistej odpowiedzi komórkowej w przebiegu atopii. W mojej ocenie, badania mają charakter nowatorski, a co najważniejsze, wnoszą wkład w prezentowaną specjalność w perspektywie międzynarodowej. Wyniki opublikowane przez Kandydata są interesujące również w aspekcie aplikacyjnym, w szczególności w kontekście możliwości wykorzystania ich w praktyce weterynaryjnej.

Podjęte przez Habilitanta dobrze zaplanowane badania, dotyczyły szeregu aspektów diagnostyki alergii u koni oraz oceny nieswoistej odpowiedzi komórkowej w przebiegu atopii i zostały sformułowane w postaci sześciu celów naukowych:

1. oceny nieswoistych mechanizmów komórkowych u atopowych koni poprzez porównanie wybranych parametrów odpowiedzi komórkowej u koni zdrowych i alergicznych;

2. określenia skali potencjalnej zmienności sezonowej i rasowej poziomów alergeno-swoistych przeciwciał klasy E u koni zdrowych w różnych porach roku i u wybranych ras koni;
3. oceny częstości i możliwości zidentyfikowania czynników etiologicznych atopowego zapalenia skóry w Polsce oraz znaczenia sIgE w reakcjach nadwrażliwości skórnej, poprzez badania porównawcze sIgE u koni atopowych i zdrowych;
4. oszacowania znaczenia sIgE i możliwości ich oznaczeń u koni z nadwrażliwością na alergeny owadów, poprzez badanie zgodności wyników testów in vivo i in vitro.
5. oceny istotności poszczególnych gatunków roztoczy jako alergenów oraz zgodności i wiarygodności wyników testów in vivo i in vitro (sIgE) u koni z atopowym zapaleniem skóry w alergizacji roztoczowej;
6. oceny roli sIgE u koni z atopowym zapaleniem skóry w pyłkowicach oraz wiarygodności wyników testów in vivo i in vitro.

Podjęte przez Habilitanta badania stanowią cenną kontynuację kierunku badań prowadzonych w macierzystym Zakładzie i jednocześnie stanowią niejako kontynuację tematyki podjętej w pracy doktorskiej. Założone cele osiągnięcia habilitacyjnego zostały w pełni zrealizowane. Zarówno tematyka jak i sposób jej przedstawienia upoważnia mnie do stwierdzenia, że oceniany cykl prac jest klasyczną formą naukowej wieloaspektowej pracy w bardzo dobrym stylu, o silnym charakterze aplikacyjnym z umiejętnością analizy wyników.

W prowadzonych badaniach Kandydat wykazał wiele ciekawych zależności dotyczących zagadnień atopii oraz nieswoistej odporności komórkowej i roli alergeno-swoistych przeciwciał IgE w przebiegu alergii skórnych u koni.

Realizując pierwszy założony cel (1) dr Wilkołek wskazał na występowanie różnic odporności komórkowej dotyczącej wewnątrzkomórkowego metabolizmu oraz fagocytozy granulocytów krwi obwodowej u koni zdrowych i alergicznych, oraz określił wpływ nasilenia objawów klinicznych na powyższe parametry. Wykazał również, iż pomimo zaburzeń metabolizmu wewnątrzkomórkowego zabijania drobnoustrojów u koni chorych, istnieją mechanizmy kompensacyjne, umożliwiające utrzymanie procesów fagocytarnych na wyższym poziomie u koni z alergią. Badania nad kolejnym celem (2) pozwoliły wykazać różnice w poziomach alergeno-swoitych IgE w różnych okresach roku u tych samych zwierząt. Jako praktyczny

wniosek wynikający z przeprowadzonych badań należy wskazać informację, że przeprowadzanie testów opartych na sIgE w okresie zimowym w naszej strefie klimatycznej może skutkować reakcjami fałszywie ujemnymi i nieskutecznością immunoterapii swoistej. Dzięki realizacji celu nr 3, wykazano, że roztocza magazynowe i domowe jako są głównym czynnikiem etiologicznym alergizacji koni z atopowym zapaleniem skóry w Polsce. Następnie, badając 26 koni rasy Małopolskiej lat z typowym dla nadwrażliwości na owady (IBH) silnym świadkiem, realizowano cel 4, Habilitant wykazał przydatność testów MAST w diagnostyce alergodermatoz koni z IBH i wskazał na ich zastosowanie jako alternatywy do testów *in vivo*.

Na szczególne wyróżnienie zasługują dwie, ostatnie w cyklu publikacje przedstawiające wyniki badań dotyczące zastosowania systemów jednoczesnego wieloalergenowego oznaczania sIgE w diagnostyce alergologicznej, oraz wiarygodności testów alergicznych opartych na oznaczaniu swoistych przeciwciał IgE w przebiegu pyłkowic. Badania dr Wilkołka opublikowane w *Journal of Veterinary Science*, opisujące wyniki celu 5, potwierdziły przydatność badań serologicznych opartych na ocenie stężeń sIgE u koni z całoroczną postacią nadwrażliwości skórnej i wyeksponowały rolę kluczowych gatunków roztoczy w Polsce. Realizując ostatni z celów cyklu (6), Kandydat wykazał, że test serologiczny MAST przedstawia zgodność z testem śródskórnym i może być wykorzystywany do diagnostyki alergologicznej u koni z pyłkowicami. Stanowić może główne źródło informacji dla oceny przyczyn alergii sezonowych, różnicując nadwrażliwość na alergeny owadówi pyłków roślin, i decydować ostatecznie o wyborze poszczególnych alergenów do immunoterapii swoistej. Praca ta, została opublikowana w rozpoznawalnym na arenie międzynarodowej czasopiśmie, *Journal of Equine Veterinary Science (JEVS)*.

Na podkreślenie zasługuje ogrom pracy włożonej w realizację drobiazgowych badań oraz uzyskanie interesujących wyników – ciekawych nie tylko dla przedstawicieli nauk klinicznych, ale również dla nauk przedklinicznych – np. immunologów.

Stwierdzam zatem, że przedstawione osiągnięcie naukowe w formie cyklu sześciu jednotematycznych prac oryginalnych, wnosi istotny wkład Habilitanta w rozwój wiedzy dotyczącej zagadnień nadwrażliwości skórnych u koni, jak również spełnia wymagane kryteria stawiane rozprawom habilitacyjnym w myśl obowiązujących przepisów.

Ocena w zakresie innych osiągnięć naukowych

Dorobek naukowy z wyłączeniem prac stanowiących podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest tematycznie spójny i koncentruje się wokół kilku zagadnień, wśród których jako najważniejsze można wyróżnić:

- Zaburzenia odporności nieswoistej w przebiegu atopowego zapalenia skóry u psów.
- Badania nad czynnikami etiologicznymi alergii u psów i kotów.
- Zastosowanie oceny parametrów biofizycznych skóry w ocenie nasilenia objawów atopowego zapalenia skóry u psów, kotów i koni.
- Alergiczne choroby skóry u zwierząt.

Badania prowadzone przez Habilitanta przed uzyskaniem stopnia doktora n. weterynaryjnych, jak również w bardzo dużym stopniu po jego uzyskaniu, są w dużej mierze kontynuacją wieloletniego kierunku badań prof. Zbigniewa Pomorskiego, a następnie jego Następczyni, prof. Iwony Taszkun. Szczegółowe zagadnienia dotyczą klinicznej i doświadczalnej alergologii oraz szeroko pojętej dermatologii weterynaryjnej, w tym etiopatogenezy reakcji nadwrażliwości, immunologicznych mechanizmów alergii i oceny wiarygodności serologicznych metod diagnostycznych. Kontynuacja tego samego kierunku badań, stałe jego rozwijanie jest wynikiem niewątpliwie pozytywnego wpływu przełożonych na Habilitanta, i przychylnej atmosfery panującej z Katedrze i Zakładzie.

Jako najważniejsze kierunki badań, inne niż te wymienione w cyklu habilitacyjnym, należy wymienić, badania nad oceną parametrów biofizycznych skóry w przebiegu jej chorób u różnych gatunków zwierząt domowych. W tym kontekście dr Wilkołek wraz z współautorami jest w czołówce światowej pod względem publikacji na ten temat. Wyniki tych badań, ukazały się w formie publikacji w czasopismach o bardzo dobrej reputacji naukowej, min. w Can. J. Vet. Res., Vet. Dermatol czy J. Feline. Med. Surg.

Omawiając pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze nie sposób nie wspomnieć o badaniach nad alergicznymi chorobami skóry u zwierząt. Praca naukowa w tym obszarze badawczym związana była również ze współpracą międzynarodową z uznanym ośrodkiem w skali międzynarodowej jakim jest University of Edinburgh Royal (Dick) School of Veterinary Studies, reprezentowanym przez Prof. Keitha Thodaya. Celem badań była ocena stosowania generycznej postaci cyklosporyny A w leczeniu psów z atopowym zapaleniem skóry oraz jej wpływu na aktywność fagocytarną komórek. Badanie te potwierdziły przydatność cyklosporyny jako leku mającego istotne znaczenie w leczeniu atopowego zapalenia skóry, dającego możliwość zminimalizowania działań niepożądanych w przewlekłych alergodermatozach u psów, a wyniki zostały opublikowane w prestiżowym czasopiśmie Veterinary Record.

Ogólna ilość kierunków badań prowadzonych przez Kandydata, ich wielowątkowość jest imponująca. Realizacja wszystkich tych kierunków badawczych finalizowana była każdorazowo przygotowaniem publikacji. Świadczy to o umiejętności syntetycznej analizy naukowej wyników uzyskanych w trakcie rutynowo prowadzonej pracy klinicysty i łączeniu jej w odniesieniu do immunologii bądź innych nauk podstawowych. Jest to umiejętność niezwykle ważna dla pracownika nauki.

Dorobek dr Wilkołka w kierowaniu tematami badawczymi pochodzącymi ze źródeł zewnętrznych przyznawanych na drodze konkursu, nie wydaje się znaczący. W swojej karierze naukowej nie brał udziału jako kierownik w żadnym z konkursowych projektów badawczych finansowanych przez NCN, NCBiR, NFOSiGW lub inne instytucje. Być może niszowy charakter badań powoduje trudności związane z uzyskaniem finansowania, co jest zrozumiałe.

W latach 2006 i 2010 pełnił funkcję, odpowiednio kierownika projektu: „Ocena kliniczna bezpieczeństwa stosowania oraz skuteczności przeciwko pchłom i kleszczom preparatu multiektifo u psów” we współpracy z Instytutem Przemysłu Organicznego w Warszawie, oraz wykonawcy grantu: „Ocena wybranych parametrów odpowiedzi immunologicznej w przebiegu atopowego zapalenia skóry psów”, finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Habilitant brał także aktywny udział w kilku konferencjach krajowych organizowanych przez naukowe towarzystwa i organizacje lekarzy praktyków. Łącznie jest autorem i współautorem 13 opracowań konferencyjnych. Wszystkie doniesienia głoszone były w języku polskim, na

rodzimy teren, co niewątpliwie zastanawia i budzi pewien niepokój. Jest to z pewnością aspekt działalności Kandydata wymagający poprawienia, bowiem pojawia się dysonans pomiędzy publikacjami, a formą bezpośredniej prezentacji wyników badań.

Ocena dorobku dydaktyczno-organizacyjnego

Obok aktywności naukowej dr Piotr Wilkołek ma także liczne osiągnięcia w zakresie dydaktyki, popularyzacji wiedzy oraz działalności organizacyjnej.

Wysoka aktywność badawcza ściśle łączy się z aktywnością dydaktyczną i na tym polu Habilitant także ma bardzo dobre osiągnięcia. Prowadzi liczne zajęcia dydaktyczne z przedmiotów klinicznych dla studentów III, IV i V roku Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie. Na podkreślenie zasługuje prowadzenie zajęć w j. angielskim w ramach przedmiotu Veterinary Dermatology z zakresu "Diagnosis and treatment of the animal immunologic skin diseases" na Uniwersytecie w Edynburgu.

Dr Piotr Wilkołek stale uczestniczy jako wykładowca w licznych kursach, dla studentów oraz lekarzy praktyków, min. dotyczących diagnostyki dermatologicznej, alergologicznej oraz leczenia zaburzeń endokrynologicznych.

Habilitant pełnił również funkcję promotora pomocniczego w pracy doktorskiej lek. wet. Anny Malinowskiej, pt. „Ocena parametrów biofizycznych skóry oraz zdolności regeneracji bariery naskórkowej strzyków u bydła mlecznego”, obronionego w roku 2019.

Kandydat był recenzentem kilku prac naukowych do czasopism takich jak Allergy, Plos One, Veterinary Medicine International, Acta Veterinaria Hungarica, oraz 24 prac zgłoszonych do publikacji w czasopismach popularnonaukowych, z tzw. ministerialnej listy B.

Na szczególne podkreślenie zasługuje niezwykle bogata aktywność popularyzująca naukę, w postaci współautorstwa pięciotomowego atlasu dermatologicznego, pierwszej w Polsce, oryginalnej publikacji poświęconej dermatologii weterynaryjnej psów i kotów. Ponadto, dr Wilkołek wielokrotnie był autorem monografii, rozdziału monografii lub konsultantem merytorycznym rozdziałów książek w wydawnictwach krajowych o tematyce dermatologicznej.

Podsumowanie

Przedstawiony do oceny całokształt osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych, popularyzatorskich i współpracy międzynarodowej dr Piotra Wilkołka jest znaczący dla rozwoju dyscypliny weterynaria. Osiągnięcia Kandydata spełniają wymogi określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 ze zm.)"

Uważam całokształt dorobku za stanowiący podstawę do nadania dr n. wet. Piotrowi Wilkołkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie weterynaria.

